

Astăzi, Marți, 11 Martie, 2025

Sf. Ier. Sofronie, patriarhul Ierusalimului

Isaia 5

⁷ Căci via Domnului Atotțiitorului e casa lui Israel și omul din Iuda e tânăra ei odraslă iubită; am așteptat să facă judecată și ea nelegiuire a făcut, și nu dreptate, ci țipăt de groază.

⁸ Vai celor ce casă lângă casă alipesc și țarină lângă țarină adună, doar-doar or lua ceva de la vecin!; oare numai voi veți locui pământul?

⁹ Că toate acestea au ajuns în auzul Domnului Atotțiitorului; că, deși multe case se vor face, multe case și frumoase se vor pustii și locuitori întrînsele nu vor fi.

¹⁰ Că unde ară zece perechi de boi o baniță va da pământul, iar cel ce seamănă șase măsurii, acela va face trei.¹

¹¹ Vai celor ce se scoală dimineața și umblă după băutura tare și'n-

¹De câte ori intervin calamitățile naturale și pământul refuză să ne dea roadele așteptate, deși l-am lucrat, e bine să nu-i întrebăm pe alții, ci pe noi înșine. O prețioasă doctorie împotriva răului este mărturisirea, precum și grija de a ocoli poticnirile (Sf. Grigorie de Nyssa).

târzie până seara, că vinul îi va mistui.

¹² Că ei cu chitare, cu alăute, cu timpane și fluiere beau vinul, dar spre lucrurile Domnului nu caută și la lucrurile mâinilor Lui nu iau seama.

¹³ Iată dar de ce poporul Meu a fost dus în robie: fiindcă ei nu-L cunosc pe Domnul; și mulți au murit din pricina foamei și a setei de apă;

¹⁴ iată de ce iadul și-a căscat pofta² și gura și-a deschis-o fără'ncetare și'n ea se vor pogorî slăviții ei și marii și avuții și ciumații³ ei;

¹⁵ și omul va fi umilit și bărbatul va fi înjosit și ochii cei trufași vor fi umiliți.

¹⁶ Dar Domnul Atotțiitorul Se va înălța întru judecată și Dumnezeuul cel Sfânt Se va slăvi întru dreptate.

Facerea 4

⁸ Și Cain a zis către Abel, fratele său: „Să ieșim la câmp!” Și a fost

²Textual: „iadul și-a lărgit sufletul”.

³„ciumații”: păcătoșii care nu numai că sunt ei înșiși corupți, dar îi corup și pe alții; viciul care devine contagios.

că'n timp ce erau ei pe câmp, Cain s'a aruncat asupra lui Abel, fratele său, și l-a omorât.

9 Și a zis Domnul Dumnezeu către Cain: „Unde este Abel, fratele tău?” Iar el a zis: „Nu știu; nu cumva sunt eu paznicul fratelui meu?...”.

10 Și a zis Domnul: „Ce-ai făcut? Glasul sângelui fratelui tău strigă spre Mine din pământ.

11 Și acum, blestemat să fii de pământul ce și-a deschis gura ca să primească din mâna ta sângele fratelui tău.

12 Când vei munci pământul, el nu-ți va mai da puterea lui; rătăcitor vei fi și fugar pe pământ!”

13 Și a zis Cain către Domnul Dumnezeu: „Pedeapsa mea e mai mare decât aş putea eu să duc.

14 Dacă Tu mă izgonești astăzi de la fața pământului, și de la fața Ta voi fi ascuns; rătăcitor voi fi eu și fugar pe pământ, și va fi că oricine mă va întâlni, mă va ucide”⁴.

15 Și i-a zis Domnul Dumnezeu: „Nu așa, ci oricine-l va ucide pe

Cain, înșeptită răzbunare va cădea asupra-i”. Și Domnul Dumnezeu i-a pus lui Cain un semn, ca tot cel care-l va întâlni să nu-l omoare.

Proverbele lui Solomon 5

1 Fiule, ia aminte la înțelepciunea mea, spre cuvintele mele apleacă-ți auzul,

2 ca să-ți păzești cugetul bun; eu din priceperea buzelor îți poruncesc.

3 Nu lua aminte la femeia vicleană; că din buzele femeii desfrânate picură miere care până la o vreme îți îndulcește gâttelejul,

4 dar pe care mai târziu o vei găsi mai amară decât fierea și mai ascuțită decât sabia cu două tășuri.

5 Că nebunia își face picioare ce se coboară spre ea cu moarte de iad,

6 iar urmele ei sunt nestatornice, că ea nu pe căile vieții umblă și alergările ei sunt rătăcitoare: încotro, nici ea nu știe unde.

7 Așadar, fiule, ascultă-mă pe mine și să nu-mi faci cuvintele deșarte.

8 Calea fă-ți-o cât mai departe de ea și de ușile casei ei să nu te apropii,

9 ca să nu-ți dai viața pe mâna altora și traiul tău pe seama celor ce nu se îndură,

⁴ Despărțindu-l de pământul însângerat, crima îl desparte pe om și de Dumnezeu; prin aceasta, el rămâne vulnerabil, total descoperit, fără nici o apărare. Arheologia biblică pare a recunoaște în Cain pe strămoșul Cheneilor (vezi 15, 19), trib nomad al Canaanului.

10 ca nu cumva străinii să-și facă saț din averea ta și rodul ostenelilor tale să intre în casă străină.

11 Că pe urmă o să-ți pară rău, atunci când carnea trupului tău se va topi

12 și când vei zice: – O, cum de-am urât eu învățătura și cum de-a ocolit inima mea muștrările?

13 N'am ascultat de glasul celui ce mă certa și spre cel ce mă învăța nu mi-am plecat auzul;

14 pentru atât de puțin m'am copleșit de tot răul, în chiar mijlocul soborului și al adunării.

15 Fiule, bea apă din propriile tale vase și din izvorul propriilor tale fântâni.^{5 6}

⁵ Sf. Maxim Mărturisitorul: „Cel ce a învățat să sape, prin fapte și contemplație, fântânile virtuții și ale cunoașterii de sine, asemenea patriarhilor, Îl va afla înlăuntru pe Hristos, izvorul vieții, din care ne îndeamnă Înțelepciunea să bem”.

⁶ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

„Și a zis Cain către Domnul: pedeapsa mea este mai mare decât aș putea-o purta” (*Fac.* 4, 13). Este, oare, cu puțință a vorbi astfel înaintea feței lui

Dumnezeu, Care este aspru, firește, întru dreptatea Sa, dar și pururea gata să miluiască pe cel care se pocăiește cu adevărat? Zavistia a întunecat gândurile sănătoase, nelegiuirea făcută cu deadinsul a împietrit inima, și Cain, iată, îi răspunde cu grosolănie lui Dumnezeu însuși: „Au doară sunt eu păzitorul fratelui meu?” (*Fac.* 4, 9). Dumnezeu vrea să înmoaie inima lui de piatră cu ciocanul asprei Sale judecăți, dar el nu se lasă, ci, închizându-se în grosolănia sa, se aruncă în brațele sorții pe care și-a gătit-o singur prin pizmă și omor. E de mirare faptul că după aceasta a trăit la fel ca toată lumea: a avut femeie, și-a întemeiat o familie și păstra toate legăturile lumești; însă pecetea lepădării și deznădejzii stătea în continuare asupra lui. Trebuie să fie vorba de un fapt lăuntric, care se petrecea în conștiință, din conștientizarea poziției în care se afla față de Dumnezeu, sub influența faptelor,

patimilor și obiceiurilor păcătoase care o apăsau. Mai ales acum ar trebui oamenii să ia aminte la aceasta! Dar să aibă, totodată, credința că nu este păcat care să biruiască mila lui Dumnezeu, chiar dacă pentru înmuierea inimii este nevoie, firește, de timp și osteneală. Între mântuire și pieire nu este loc, însă, de ales!⁷

⁷ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.